

[Hendriksen.]

vet i Fremtiden vil faa sin store Betydning. Denne Side af Instituttets Udlaansvirksomhed tror jeg bliver overordentlig betydningsfuld, og det bliver navnlig her, hvor Skønnet over Sikkerhedsstillelsen bliver afgørende for Ydelsen af Laan, at Instituttets forretningsmæssige Ledelse skal gøre sin Indsats og staa sin Prøve, hjælpe og støtte, hvor det skønnes nødvendigt, men alligevel ikke vove sig længere ud, end der er Bund under Fødderne.

I Henhold til § 7 ledes Instituttet af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer. Dette kan jeg godt tiltræde, og jeg finder det rimeligt, at de vælges paa den i Forslaget angivne Maade. At Bestyrelsen antager en Forretningsfører, er ogsaa kun naturligt; men jeg kan ikke tiltræde Bestemmelsen om, at Udførelsen af de løbende Forretninger helt eller delvist kan overdrages et bestaaende Pengeinstitut. Denne Bestemmelse forekommer mig uheldig. Instituttet bør staa frit og uafhængigt til alle Sider. At Administrationsudgifterne, som anført i Bemærkningerne, skulde blive lavere for Staten gennem en saadan Foranstaltning, tror jeg ikke, men selv om det var saa, bør Selvstændigheden ikke prives, og det bliver den, hvis man knytter Kreditinstituttet til et bestaaende Pengeinstitut paa den i Forslaget angivne Maade.

Nu hørte jeg ganske vist det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen føre et meget stærkt Forsvar netop for dette. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han gjorde gældende, og naar han som et Argument for denne Tilknytning bl. a. anførte, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Vanggaard var inde paa, at man derigennem vilde opnaa en betydelig Fordel ved Afhændelsen af de 20 Mill. Kr. Kasseobligationer, saa har det ærede Medlem afgjort Uret i sin Argumentation paa dette Punkt. Nej, Kursen og Værdien af disse Obligationer er alene afhængig af den til enhver Tid gældende Børskurs for 4½ pCt. statsgaranterede Obligationer med 15 Aars Løbetid, og det naturlige og rimelige vilde ogsaa være, at Obligationerne indføres paa Børsen, saa man hver Dag faar en fikseret Børskurs og enhver kan vide, til hvilken Kurs man kan købe og sælge disse Obligationer. Man vil ikke paa dette Punkt opnaa nogen som helst Fordel ved at knytte Kreditinstituttet til et bestaaende Pengeinstitut, og der vil efter mit bedste Skøn hel-

ler ikke opnaas nogen Fordel af anden Karakter.

At de bestaaende Fiskerilaanslove, baade de, der vedrører os hernede, og de, der vedrører Færøerne, ophæves samtidig med denne Lovs Ikrafttræden, er en Selvfølge.

Den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri vil af, hvad jeg her har anført, forstaa, at vi gerne medvirker til at gennemføre Lovforslaget, men at dets Bestemmelser efter vor Opfattelse bør ændres paa forskellige Punkter. Forhaabentlig vil der naas Enighed herom, og vi tilsiger i hvert Fald vor Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse paa det Grundlag, jeg her har gjort Rede for.

Holger Kristiansen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Det er jo et af Resultaterne af det saakaldte Markedsudvalgs Arbejde. Saa længe danske Fiskere arbejdede enkeltvis med primitive Redskaber, var der ikke Krav om nogen særlig Finansiering, men en saadan Fiskemetode er jo nu umulig. De Fiskefartøjer, der nu anvendes, og som navnlig kræver en Havn som Udgangspunkt, repræsenterer saadanne Summer, at den enkelte Fisker ikke kan magte det, og et Konsortium af Fiskere vilde heller ikke kunne det uden nogen særlig Finansiering med Laan over et længere Tidsrum. Det nævnte Markedsudvalg har da peget paa denne Udvej og udkastet en Plan til et Kreditinstitut for Fiskerierhvervet, og det er denne Plan, der danner Grundlaget for det her foreliggende Lovforslag.

Det foreslaaede Kreditinstitut skal alt-saa kunne yde Prioritetslaan i Fartøjer og desuden sekundære Laan af anden Art til Fiskerierhvervet. Der er ingen Tvivl om, at Fiskerierhvervet trænger til en Støtte, som kan give det Mulighed for Fremstød og Udvikling paa en Række Omraader, og det er givet, at et selvstændigt Kreditinstitut for dette Erhverv vil give større Bevægelsesfrihed og gøre det mere selvstændigt, naar det ikke længere som nu er afhængigt af aarlige Bevillinger.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte, at det, der her er foreslaaet, er et Brud med den hidtidige Linie med Hensyn til Tilskud og Laan til Fiskerierhvervet. Dette er i og for sig rigtigt, men det er et Brud, om man vil, der er nødvendig-gjort ved Forholdenes Udvikling. De Forhold, som nu bestaar for Fiskerierhvervet,